

ene vigtige, at man lagde Hovedvægten paa Frederiksborg Stamstutteri. Man kunde dog ganske vist endnu ikke dengang fuldstændig frigjøre sig for den nedarvede Tillid til det engelske Fuldblod, og det bestemtes derfor, at der blandt Andet paa Frederiksborg Stamstutteri skulde holdes et engelsk Fuldblodsstod, men Antallet af de til samme hørende Dyr, der skulde og maatte holdes, var saa begrænset, at det allerede dengang syntes mere at fremtræde som en Tribut til den Opinton, der endnu var tilstede for Fulblodet, at en saadan Bestemmelse fastholdtes. Det var nemlig kun et lille Fuldblodsstod paa 6 Hopper, hvorefter der var Tale, ganske i Righed med det lille Stod af den gamle danske hvidspødt Hest, ogsaa paa 6 Hopper. Jeg har, som sagt, altid kun betragtet begge Dele som en Tribut, man ydede de nedarvede Forestillinger om, hvad der var passende for Frederiksborg Stamstutteri. Hovedvægten blev imidlertid ved Loven af 23de Januar 1862 lagt paa, at der i Frederiksborg Stamstutteri skulde søges tilveiebragt en Stamme, der stod den gamle Frederiksborgske Race saa nær som muligt, idet man haabede, at, naar det lykkedes at tilveiebringe en saadan Stamme, saa vilde ogsaa dens Indflydelse paa vor Landhesteavl blive ligesaa heldbringende, som det gamle Frederiksborgske Stamstutteris Indflydelse havde været. Naar det hyppig er blevet fremsagt og atter idag er blevet udtalt af det erede Mindretal, at man endnu staaer langt fra Maalet, saa skal jeg paa ingen Maade bestride dette; men jeg skal kun henvise til, hvad jeg allerede udviklede i Begyndelsen af mit Fordrag, at der maa hengaae en heel Række af Hestegenerationer, førend der kan være Tale om at faae dannet og consolideret en Hestrace, og at det altsaa er en aldeles ubillig Fordring, naar man forlanger, at dette skulde være lykkedes i Løbet af den Tid, som er hengaaet, siden Loven af 23de Januar 1862 udkom. At man har nærmet sig Maalet, troer jeg derimod ikke, Noget vel vil kunne benægte. Ingen vil kunne nægte, at Frederiksborg Stutteri for Tiden har en haade talrigere og bedre Hestebestand, end det har haft i lang Tid, og at de udvortes Hindrin-

ger for Stutteriets Udvikling derhos deels ere fjernede, deels ere i Begreb med at blive fjernede, nemlig forsaavidt dette Forslag maatte blive til Lov. Jeg sigter herved deels til, at det er lykkedes i Løbet af de senere Aar uden forøget Udgift for Statskassen at bringe Stutteriets Bygninger i fuldkommen god Stand, og deels til, at det gennem dette Lovforslag vil lykkes at tilveiebringe et tilstrækkeligt Maal af bekvent liggende Jord til Stutteriets Fortsættelse. Jeg troer altsaa ikke, at man fra Stutteriets nuværende Tilstand vil kunne hente noget Argument mod dets fortsatte Bestaaen. — Naar Modstanderne af Frederiksborg Stutteri endvidere have fremhævet, at, selv om Opgaven maatte lykkes, selv om det maatte lykkes at tilveiebringe en ny Frederiksborgsk Stamme, skiftet til at forbedre Landets Landhesteracer, saa var Stutteriet dog for ubetydeligt til at kunne have nogen gennemgribende Indflydelse, saa vil jeg dertil svare, at jeg ingenlunde troer, at det forholder sig saaledes. Jeg skulde ganske vist meget have ønsket, at der her forelaa Spørgsmaal om at udvide Stamstutteriet og om igjen at tilveiebringe en Hestebestand af samme Styrke og Antal, som det gamle Frederiksborg Stutteri besad, og saa naturligvis i Forbindelse dermed tillige det Nødvendige baade af Jord og af Penge til at kunne føre et saadant Stutteri frem, hvad der altsaa vil sige, at der istedetfor et beskedent Areal af 400 Tønder Land henlægges til Stutteriet alle de store Forpagter- og Aulsgaarde ude ved Frederiksborg. Men skøndt jeg meget skulde ønske, at det var herom, at der forelaa Spørgsmaal, hvad det ikke er, idet det kun gjælder om, at bevare det lille meget beskedne Stutteri, som nu for Tiden findes, saa formener jeg dog, at ogsaa et Stutteri af dette Omfang vil kunne faae en meget væsentlig Indflydelse paa Landets Hestavl. Man maa jo nemlig vel erindre, at en enkelt Hingst i sin Productions-tid, der, naar ellers ikke Uheld støde til, i Gjennemsnit ikke kan sættes til kortere end 10 Aar, producerer i Gjennemsnit 500 Heste, og at Indvirkningen af det Frederiksborgske Blod derhos ingenlunde er indskrænket alene til det første Afkom, men vedbliver gennem